

FARVÅL TILL LÅNGBJÖRNSFORSEN.

Text: Rickard Sjödin.
Musik: Åke Björkqvist.

Visan skrevs samma vecka som den 30m höga dammen slogs igen. Detta hände i slutet på 1950-talet.

Namnet Långbjörnsforsen kom sig av, tror man, att forsen var väldigt lång och den hördes lång väg med sitt "brummande."

1. NU ÄLVEN Ö - VER SI-NA BRÄDDAR STIGER Å BORTA ÄR BÅD' HOLMAR, GRUND Å
FALL. MIN FORS FÖRSVANN, DEN TYST Å STILLA TIGER, Å LÅNGBJÖRNS
LÅNGA SA-GA DEN ÄR ALL.

- Nu dränkt är stranden där som barn jag lekte,
och dränkt är likaså strömstarens bo.
Nu tyst är bruset som i natten smekte
den trötte flottaren till sömnens ro.
- Ja under vatten är nu älgagropen,
ja under vatten står ock Skonflons myr.
Så vemodsfullt kring nejden ljuder ropen
ifrån en vilsen traneflock som flyr.
- Ja hela dalen ligger svept i dimma,
och borta är all fågring som här fanns.
Men än i minnet kan jag dock förnimma
min fagra älv i aftonsolens glans.